Td032_21

- Μετά, όταν ήφερναν τη νύφ’, εδώ την πήγαιναν στην εκκλησία, έλεγαμ’:

Μάνη μ’ μακριά ν αγάπησα.
Ν ας είναι γιε μου ν ας είναι
ν ας είναι γιε μου ν ας είναι
σεις μόνο να ταιριάσετε
σεις μόνο να ταιριάσετε
μεις θα συμπεθεριάσουμε
μεις θα συμπεθεριάσουμε.
Ταίριασαν μάνη μ’ ταίριασαμ’
ταίριασαν μάνη μ’ ταίριασαν
και τώρα συμπεθέριασαν
και τώρα συμπεθέριασαν.
Κι άντα την είδιεν η εκκλησιά
κι άνταν την είδιεν η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
παπάδες κοντοστάθηκαν
παπάδες κοντοστάθηκαν
στέκατε να ρωτήσουμε
στέκατε να ρωτήσουμε
Τούρκ’σα είναι Ρωμιά είναι
Τούρκ’σα είναι Ρωμιά είναι
κι ουδέ Τούρκ’σα κι ουδέ Ρωμιά
κι ουδέ Τούρκ’σα κι ουδέ Ρωμιά
μόν’ είναι Ρωμιοκάτσ’βελα.